

הצעת לי להודית רביץ - יש לה פנים מעניינים ולא היתה אז מפורסמת. היא סירבה, מסיבות אחרות. ואז, במיקרה, סיפרו לי על רבקה נוימן. הלכתי לראות אותה בהצגה, וזה לא היה זה. נסעתי לראות אותה בעוד הצגה. ניגשתי אליה, היגשתי לה תסריט. לא אמרתי לה שום דבר, כי הייתי מאוד התקשרה והסכימה לעשות את התפקיד. רציתי שהבחורה שמגלמת את דמותי תהיה בני אדם רגיש. בחורה מחאשון-לציון שלומדת ספרות או תיאטרון, בחורה מבית טוב, לא בענייני כותמת. לא רציתי בחורה

(המשך מעמוד 53) כל השנה היתה לנו מערכת יחסים משגעת. זה פשוט היה טוב. שקט ושלווה, וכיף להיות ביחד, וכל הזמן להיות ביחד, וגער גועים היסטריים כשהאחד נעדר. אם הייתי מאחלת לעצמי יחסים עם גבר, הייתי רוצה שיהיו כמו שהיו לי איתו. אחרי פחות משנה התחילה להתמוטטות. יום אחד באתי הביתה, ועל האצבע שלו היתה טבעת שלא הכרתי. ושאלתי. אמר לי: לא חשוב. בדרך כלל לא היתה בינינו וטבעת כזאת. ואז היה בטלוויזיה הסרט הקורבן, עם דירק בוגארט. הסרט סיפר על אורח-חיים

במאות שחורי ושחקנית נוימן
עירום רגיש להפליא

יפה. רבקה לא היא אמנם יפה, אך לא זותרת. הרבה יותר חשוב לי שתהיה מעניינת.

ברגע שכתבתי את התסריט הבנתי שרפתתי ואת הבעיה שלי עם אהבתי הנכזבת.

עד כאן סיפורה של שחורי.

אנשי קולנוע ושרא את הסרט חולקים לה מחמאות רבות, והיא משתדלת לא ללכת לאיבוד בתוך ים המחמאות. אנשים ישעבדו איתה התלהבו, וכולם כאחד עשו עבודה ללא תשלום - החל מהצלמים, אמנות סלומון וגדי הציג, דרך השחקנים, העורכת לודמילה גוליאט, המוסיקאי אבנר קנר, ואיש הקול איתמר בני-יעקב. לכולם היה איכפת שכמה שיותר אנשים יראו את הסרט ויכירו בכישרונה של הבמאית.

דומה כי להכרה היא כבר זכתה. סירטה נשלח עליידי הסוכן הישראלי לקולנוע לפסטיבל סרטים עצרים בסלונקי, יוון. לפרנסתה היא עובדת כעורכת-תסריט ו-חלמת, כמו מרבית יוצרי הסרטים בארץ. על סרט באורך מלא.

בסרט התגלו שתי ותגליות קולנועיות. האחת: השחקן עמי ויינברג, הדומה דמיון מפתיע לרוברט דה-נירו. השנייה: השחקנית רבקה נוימן.

רבקה, המגלמת בימים אלה את דמותה של יוליה, במחזה השייקספירי רומיאו ו-יוליה, המועלה בתיאטרון באר-יב, היא בת קיבוץ משמר-השב, ובגרות הסטודיו לי-מישק של ניסן נתני. היא מסרבת להתייחס לראיונות. אחרי שהוצג סרטה של עידית שחורי מדברים בה נכבדות והיא מועמדת לכמה תפקידים ראשיים בסרטים ישראליים. יהודי-יב, טענים, כי היא עומדת להפוך למינה שניידר של הקולנוע הישראלי. הבחורה - עדיין צעורה ונחבאת אל הכלים - נבחלה קצת מהתעניינות כלי-התיקשורת. לכן היא ממעטת מאוד בדיבור. בסרט יש כמה סצנות-עירום: נועזות במיוחד. באחת מהן, יפה להפליא, מנסה רבקה נוימן לפתות את עמי ויינברג, אחרי שצפו ביחד בטלוויזיה. למרות הקושי שבצילום סצנה כזאת, החושש מגלישה לגסות ולולגאריות, יצאה מתחת ידיה של עידית שחורי רגישה להפליא. עידית החליטה לא להתפקד במחמאות הנוחתות עליה מכל העברים. עתה היא חושבת על הצעד הבא. על סרט באורך מלא.

ועל סילבס הנורא של ההומוריסט-סואלים באנגליה, כשיחסים ההומוריסט-סואליים היו מחוץ לחוק. (הסרט הזה גם לשינוי החוק באנגליה).

וכשאת יושבת ואת רואה סרט כזה ב-טלוויזיה, ולאט-לאט מתרחקים ממך, ואחרי כך כשנכנסים למיטה לא קורה שום דבר, אין צורך להוסיף דבר.

24 שעות לאחר מכן עזבתי את הבית. חזרתי מהצבא, ופגשתי בדינגוף בחור ישיעתי שהוא ידיד של ידידי, ושהיה בחו"ל.

כשראיתי אותו הבנתי פיתאום את כל התמונה. באתי הביתה, אמרתי: ראיתי את זה וזה, והוא בארץ. הוא אמר: כן, הוא צריך לבוא. אמרתי: אני מבינה ושאין לי מה לעשות פה אפילו, והלכתי.

הרגשתי חרא, אי-אפשר להגיד מה ש-מרגישים. אולי הלב, זה לא שלא רוצים אותך ביגלל ושאם לא נחמדה, לא יפה, לא אינטליגנטית, אלא ביגלל זה שאת אשה. כשהתקשרתי הביתה, ואמרתי לאמא שלי שאני שבה הביתה, אמרה לי: הסרט איתך בטלוויזיה.

הכאב שהפך

לסיפור

הייתי במצב שבו לא יכולה הייתי להחזיר דברים, מצב שבו אין דרך חזרה. אין במי להילחם. ואז, אחרי חצי שנה התחלתי לכתוב את התסריט. הסיפור התייחס לחצי אציל, אפשר היה להוציא דברים החוצה. מה ישקרה לי באופן כך כואב ואישי הפך פשוט לסיפור. את הגישה הראשונה כתבתי ב-24 שעות ואז זרקתי לפח. הגישה השנייה לקחה שבוע. הגשתי אותה למועצה לעידוד הסרט הישראלי וזכיתי במענק. ירדתי הילולה לי כספים ותוך חודש התחלתי לעבוד על הסרט. אמנן סלומון הסכים לצלם בתי-דבות.

היו לי התלבטויות בבחירת השחקנים. הצעתי את תפקיד הבחור לגידי גוב. אחרי התלבטויות הוא סירב. בחרתי בעמי ויינברג, שחקן תיאטרון באר-יב, שהוא שחקן נהדר. רגיש, שמשחק בקטן ומשחק טוב לקולנוע, ומפרגן לשחקנים אחרים שמשחקים לצידו. הוא התאים להפליא לי דמות אותה חיפשתי. את הדמות של עצמי

9	8	7	6	5	4	3	2	1
	14		13	12		11		10
		19	18	17	16		15	
	23	22				21		20
27		26				25		24
			30				29	28
				32			31	
37	36		35				34	33
		42		41	40	39		38
			47		46	45	44	43
				50			49	48
					52		51	
60	59	58	57	56		55	54	53
		64		63		62		61
		69	68	67		66		65
			73	72		71	70	
				75			74	
80		79	78				77	76
	87	86		85	84	83		82
		91			90		89	88
						95	94	93
97			96					92
	103		102			101	100	99
				105				104

מאונך:

מאוזן:

- 1) מחול פולגי; 5) שכוי; 10) גועם, רוך; 11) מלכות; 13) רוח רעה; 14) משאבת הגוף; 15) אפס כוח; 16) מים קפואים; 18) הגיע; 20) לא קר; 21) שולף; 22) מזמר; 24) אגו; 25) כלי במישק השחמת; 26) סמבאר; 28) אורגיה; 30) אולם; 31) ארי; 32) מגני האדום; 34) שביב; 35) משמש לחיזוק האוהל; 38) למען; 39) עוף-טרם; 41) לאן? 42) אולם; 43) קידומת הולנדית; 45) חיוני להתעמלות על מכשירים; 47) כיוון ש; 48) וילון; 50) תשתית; 51) גישא; 52) בוא הלום!; 45) כיצד; 57) מגופה; 61) קידומת צרפתית; 62) קטף ענבים; 64) עלוב-נפש; 65) התקוממות; 66) עצם בפה; 67) בית הציפור; 69) מחול אצילי; 70) תרדואר; 72) נתיב; 74) שלושים שנה; 75) עשירית הגרוש; 77) רעדה; 78) לא בוסר; 81) אמיתה; 83) מטבע יפאני; 85) מטילם הצלילים; 86) ערוץ נחל; 88) מילת-זרות; 89) מארב; 91) מוקיון; 92) רטוב ב; מיקפת; 95) שאל ודהש; 96) מחדשי השנה העיברית; 98) ראש, בעברית; 100) ידיד; 102) הבל דק; 103) גוף שלישי רבים; 104) עגור; 105) דג מאכל.
- 1) אחרי היום; 2) מפרנס; 3) בוך; 4) טול!; 6) אביון; 7) תרם; 8) נהר באפריקה; 9) ממוצרי החלב; 12) מדינה; 15) נאיווי; 16) שך; 17) מה; 19) וסאל; 20) חוכמת הנסתר (רת"י); 21) עיסת שקדים; 23) מן השוואים; 24) להבה; 26) מפה קטנה; 27) מושת על כל אורח; 33) מסביר-פנים; 34) מנומנס; 36) עדי 29) ראשיליטכה (ר"ת); 30) איסטניס; לצוואר; 37) במתחבית; 40) שריו ב; תשנית; 41) קמין; 44) דגל; 46) חי לילי; 47) כיסאי-כבוד; 49) עיר גדולה; 50) מניבת-ירוח; 53) צחח; 54) מנומנס; 55) מכינוי האלוהות; 56) ממחר; 58) בוא למטה!; 59) עידון; 60) תוספת; 62) צאצא; 63) בלבד; 66) מיקוה-מים זעיר; 68) טחילב; 71) ... למבין; 73) כמו 29; 76) יהיר; 77) חייט-ששורעים; 79) מ ארבעת המינים; 80) מספיק!; 82) מאכל אבותינו במידבר; 84) עד; 85) מישכן הצאן; 87) עלו; 90) פתח; 92) עבודת-כפייה; 94) חריץ צר; 96) הגבר הראשון; 97) מיקוה-מים גדול; 99) בא לביקור; 101) תליחורבות; 102) אלוהים; 103) בת-קול.